

Buletin informativ pentru bibliotecile publice din județul Galați

Asociația

An. 15, nr. 3(46), sept. 2019

ISSN 2065 - 5754

BIBLIOTECA „V.A. URECHIA”

Sumar

Eveniment

Vacanța de vară la
„Biblioteca Estivală”

de **Monalisa Gheorghiu**
pag. 3

Interviu

Despre profesia de bibliotecar în
secolul XXI, cu specialiști din domeniu

Elena Chiaburu,

Biblioteca Facultății de Economie,
Universitatea „Al.I. Cuza” Iași

pag. 5

Bune practici

Despre etică, bune practici și binele
colectiv în bibliotecă

de **Simona Milica**

pag. 9

In memoriam

Un model al
învățătorului de
odinioară: Ionel C. Constantinescu
de **Gina Obreja**

pag. 10

Istoria locurilor

„Câteva noțiuni din

de **Ionel C. Constantinescu**

pag. 11

satul meu, Tepeș

Memorie locală

Aniversările anului în localitățile din
județul Galați: oct. - dec. 2019

pag. 12

Din cărțile colegilor

O carte despre box gălățean și oamenii săi
de **deg. secară**

pag. 16

Întâmplări adevărate din biblioteca mea

„Libertatea dintre cer și pământ”

de **Mihaela Gudană, Ghidigeni**

pag. 18

Profil de bibliotecar

Aniversare:

Vica Blaga (Tg. Bujor)

Bibliotecari dedicați:

Doina Căuș (Pechea)

Redacția pag. 20

Editorial

Camelia Toporaș, redactor șef

Aflat în cel de-al 14-lea an de viață, buletinul „Asociația” este printre puținele periodice aflate simultan sub egida unei biblioteci publice și a ANBPR care au apărut în țară și s-au bucurat de longevitate. Acest lucru se datorează în primul rând sprijinului constant oferit de colegii noștri din Biblioteca „V.A. Urechia” și din bibliotecile publice din județ.

Pentru că longevitatea poate presupune adesea instituirea unei rutine în cazul unei astfel de publicații, am considerat că este momentul oportun pentru o redefinire, o reconsiderare a conținutului său, în beneficiul cititorilor săi.

Am păstrat rubrica de „Eveniment”, ce va consemna cele mai importante manifestări, și rubrica de „Memorie locală”, prin care popularizăm informații despre aniversările/comemorările oamenilor de seamă din județ, suport pentru colegii noștri în realizarea de expoziții și manifestări, pentru promovarea personalităților gălățene în cadrul tradițional al bibliotecii sau în afara acesteia. În același timp, dorim să extindem spațiul dedicat istoriei locale, cu ajutorul prețios al bibliotecarilor din județ, și să aducem la lumină fragmente din istoria localităților gălățene și oameni de seamă din aceste locuri, uneori nedrept îngropați în uitare, în rubricile „Istoria locurilor” și „In memoriam”.

Și pentru că această revistă este un spațiu de interconectare și de cunoaștere, pentru bibliotecari în mod special, oportunitatea de a învăța de la profesioniștii domeniului este oferită de rubrica „Interviu”, în timp ce rubrica „Profil de bibliotecar” ne va oferi prilejul de a-i cunoaște și promova pe cei mai buni dintre noi.

„Cărțile colegilor” vor fi subiectul unei alte rubrici, dedicată unor apariții editoriale semnate de bibliotecari din județ sau din țară. Talentul scriitoricesc al colegilor de breaslă va fi și mijlocul prin intermediul căruia vor fi aduse la lumină „Întâmplări adevărate” din lumea bibliotecii.

Rubrica de „Bune practici” în bibliotecă va găzdui subiecte de interes pentru activitatea noastră de zi cu zi, precum etica profesiei sau procedurile aplicate în gama largă de activități desfășurate de bibliotecari.

Dincolo de această agendă a schimbărilor propuse, ne dorim ca această publicație să fie un loc al schimbului de idei și al cunoașterii, care să ne determine să ne dorim să fim mai buni și mai dedicați unei profesii de care putem și trebuie să fim mândri.

Vacanța de vară la „Biblioteca Estivală” - creativitate și entuziasm -

Monalisa Gheorghiu, bibliotecar Fundația „Andreiana Juventus”

Vacanța de vară a prilejuit și în acest an deschiderea „Bibliotecii Estivale” care, datorită unor împrejurări de ordin edilitar, și-a mutat locația în Grădina Publică. Minunată oportunitate! Florile colorate, copacii umbroși, susurul melodios al frumoasei fântâni arteziene au completat cum nu se putea mai bine ambientul în care bibliotecarii au desfășurat, de-a lungul a două luni, numeroase activități împreună cu voluntari, copii, adolescenți și adulți – toți dornici de recreere, plini de entuziasm și creativi.

Așa cum a fost anunțat și pe site-ul instituției, „Biblioteca estivală” a găzduit trei cluburi care și-au desfășurat activitatea în prima parte a zilei, aproape în fiecare zi a săptămânii.

„Tabăra de creație” organizată în diminețile de marți și vineri a avut rolul - cum bine se poate deduce din titlatură – de a le deschide participanților noi orizonturi în exersarea abilităților proprii și în dobândirea unor noi. S-au făcut brățări cu mărgele, brățări din sfoară, s-au realizat colaje cu diferite materiale, s-au confecționat flori din hârtie, vase din carton și din ziare, s-a pictat, s-a desenat, s-a decupat. Voia bună, spiritul de echipă, ambiția de a realiza obiecte frumoase au fost coordonatele comportamentale prezente în rândul micilor și marilor „creatori” – căci și bunicii și părinții s-au alăturat, unii amintindu-și de copilărie, alții dorind să învețe lucruri noi alături de copii.

La multe dintre aceste activități s-au alăturat copiii de la Centrul de zi „Vasile cel Mare” însoțiți de doamnele profesoare îndrumătoare.

Ziua de miercuri a fiecărei săptămâni a fost alocată Compartimentului *Împrumut la domiciliu pentru copii* care, sub umbrela Clubului de vacanță pentru copii, „Clubul curioșilor”, a pregătit o serie de activități, de asemenea, foarte interesante, fie sub directa coordonare a bibliotecarilor, fie prin invitarea unor specialiști care, pe lângă bucuria copiilor, au împărtășit câte ceva din cunoașterea lor: pictură, șah, origami, lectura unor povești cu tâlc, actorie, divertisment, chiar și Qigong.

(continuare în pagina 4)

Aspecte de la activitățile organizate sub auspiciile Bibliotecii Estivale, în Grădina Publică

Vacanța de vară la Biblioteca Estivală

(continuare din pagina 3)

„Cafeneaua culturală” a fost activitatea din fiecare zi de joi, care, sub îndrumarea bibliotecarilor din Compartimentul *Împrumut la domiciliu pentru adulți*, a strâns copii și adolescenți pentru a discuta și pentru a se informa pe tematici sociale de actualitate (de exemplu, știrile false, siguranța pe internet etc.), dar și literare (de exemplu, „Ghicește titlul cărții”, „Nichita Stănescu – viața și opera” etc.).

Datorită spațiului larg de care a dispus „Biblioteca Estivală”, precum și achiziționării unor jocuri, a unor materiale de papetărie și a unei varietăți de cărți pentru toate vârstele, programul, desfășurat în timpul săptămânii între orele 10 și 18, a facilitat prezența unui public foarte variat, cu vârste de la doi la 70 de ani, care, pe lângă lecturarea presei sau a vreunei cărți puse la dispoziție de bibliotecă, s-au delectat cu bucuria și vivacitatea copiilor. Jocul și voia bună au adus împreună copii români, spanioli, italieni sau ruși care au depășit cu ușurință barierele de limbă, urmând regula principală a prieteniei. De altfel, „Biblioteca Estivală” a fost vizitată și de studenții străini veniți la IX-a ediție a Global Village organizată de voluntarii AIESEC Galați.

După finalizarea activităților zilnice programate în cadrul celor trei cluburi, copiii au avut ocazia să își testeze perspicacitatea, forța fizică și răbdarea cu diferite jocuri de echipă sau individuale – de la badminton, șotron, concurs de sărit coarda la puzzle, dame, șah și altele.

Lucrări ale copiilor – desene, colaje, flori - au fost expuse în cortul care a găzduit activitățile bibliotecii, spre bucuria atât a creatorilor, cât și a vizitatorilor și au fost premiate la închiderea activităților.

A fost o vară minunată și o vacanță pe măsură. Pentru mulți dintre bibliotecari a fost o experiență de neuitat pe care așteptăm cu nerăbdare să o reluăm la anul.

Sperăm ca prietenii legate în această frumoasă perioadă vor ține cel puțin până anul viitor și că activitățile oferite de bibliotecari îi vor îndruma pe copii și spre cărțile pe care biblioteca le pune la dispoziție în cele șase locații de pe cuprinsul orașului Galați.

„ A fi bibliotecar nu înseamnă să fi neutru, ori pasiv, ori să aștepți o întrebare. Înseamnă să fi agentul schimbărilor pozitive radicale în cadrul comunității tale. ”

R. David Lankes,
director al Școlii de Biblioteconomie și Știința Informării a Universității din Carolina de Sud

Despre profesia de bibliotecar în secolul XXI cu Elena Chiaburu, Biblioteca Facultății de Economie, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

Elena CHIABURU

Interviu de Camelia Toporaș

Expert în domeniul cărții vechi, deținătoare a unui doctorat în istorie medievală și științe auxiliare, autoare a numeroase studii aprofundate și comunicări de specialitate, a unor lucrări ce aduc contribuții științifice fundamentale în domeniul istoriei cărții și al culturii românești, precum „Carte și tipar în Țara Moldovei” și „Însemnări de pe manuscrise și cărți vechi din Țara Moldovei” (lucrare monumentală, în 4 volume ce însumează peste 3000 de pagini, avându-l coautor pe prof. univ. dr. Ioan Caproșu), dna Elena Chiaburu face, ca orice profesionist, cercetare pe teren, în colecțiile instituțiilor deținătoare de carte veche. Una dintre aceste instituții, în care a poposit la sfârșitul lunii august, este Biblioteca Județeană „V. A. Urechia”, unde s-a documentat în cadrul Compartimentului „Colecții speciale” pentru o viitoare lucrare, ocazie cu care i-am adresat câteva întrebări.

Rep.: Pentru lumea biblioteconomiei românești și nu numai, numele dumneavoastră este cel al unui adevărat profesionist, fiind sinonim cu expertiza avizată asupra cărții vechi românești. Vă rugăm totuși să le spuneți colegilor noștri aflați la început de drum și care știu mai puține despre dumneavoastră, cine este Elena Chiaburu.

E.C.: Înainte de a răspunde întrebărilor dumneavoastră, sunt datoare să mulțumesc Bibliotecii Județene „V.A. Urechia” din Galați pentru ajutorul oferit în cercetările mele și pentru deschiderea și prietenia cu care am fost primită în cadrul compartimentului „Colecții speciale”. Felicit echipa acestei prestigioase instituții pentru tot ceea ce face în slujba culturii publice gălățene.

Cine sunt eu? Sunt o femeie care iubește mult cărțile, vechi și noi deopotrivă, și care-i îndrăgește pe oamenii care au nevoie de ele. Altminteri, m-am născut într-un sat din județul Vaslui, am absolvit Facultatea de Istorie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași în anul 1990 și am avut norocul să fac ceea ce-mi place. În octombrie 1990, am susținut un concurs în urma căruia am fost angajată la Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași. Acolo am învățat meseria de bibliotecar și am parcurs toate etapele profesionale, pînă când am devenit Șefa Filialei de Științe Economice. Apoi, în anul 2002, când Facultatea pe care o deserveam de mai bine de un deceniu se dezvoltase foarte mult, s-a reorganizat,

În fața bibliotecii gălățene

și-a modernizat structura și avea un număr mare de studenți, secții, specializări și forme de învățământ ce făceau necesară existența unei biblioteci care să susțină exigențele învățământului contemporan, suplimentară față de Filiala BCU, m-am prezentat iarăși la concurs și am fost aleasă ca să înființez o bibliotecă nouă, a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, pe care o coordonez și astăzi. Lucrez într-o bibliotecă modernă, cu 240 de locuri în sala de lectură, organizată integral în sistem de acces liber la raft (o noutate, încă și astăzi în centrul universitar Iași), dotată cu un număr mare de computere, cu acces

la Internet, cu publicații românești și străine de ultimă oră. Sunt membră a Asociației Bibliotecarilor din România și a Asociației Române de Istorie a Presei și colaborez ocazional cu posturile de radio ieșene. Ca o recunoaștere a ceea ce realizasem până atunci în branșa noastră, în anul 2010, Asociația Bibliotecarilor din România mi-a conferit Premiul „Ioachim Crăciun” (cel mai bun bibliotecar din învățământul superior). În paralel cu activitatea biblioteconomică, am păstrat legătura cu domeniul meu de specializare universitară (Istoria), temele predilecte de cercetare fiind istoria tiparului, a cărții, a Bisericii, a Școlii și a bibliotecilor. Și pentru că asemenea subiecte presupun abordări interdisciplinare, am permanente contacte profesionale cu filologi, teologi, muzeografi și arhiviști din țară și din afara ei. Particip la conferințe,

(continuare în pagina 6)

Despre profesia de bibliotecar... cu Elena Chiaburu (continuare din pagina 5)

Aspect din interiorul Bibliotecii Facultății de Economie, Universitatea „Al.I. Cuza” Iași

simpozioane și sesiuni științifice, public frecvent în reviste și anuare de specialitate și, ocazional, fac expertiza cărților vechi deținute de bibliotecile publice pentru a fi clasate în patrimoniul cultural național.

Un loc special și cu oameni foarte dragi mie îl reprezintă Moldova de peste Prut, unde merg de două-trei ori pe an, la manifestările științifice organizate de Biblioteca Națională, Muzeul Național de Istorie, Institutul Patrimoniului etc. și fac mereu schimb de informații și de publicații cu bibliotecarii de dincolo de Prut. Răspund oricând la orice solicitare de ajutor științific și profesional, indiferent cine mi-o adresează, deoarece consider că știința în general și profesia noastră în particular nu pot să progreseze decât prin colaborare și generozitate, generozitate de care și eu mă bucur din partea multor profesioniști. Dintr-un anumit punct de vedere, datorz tot ceea ce reprezintă astăzi, atâta cât reprezintă... profesorului Ioan Caproșu de la Facultatea de Istorie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, care mi-a transmis dragostea față de cartea veche și documentele istoriei noastre, precum și respectul față de munca susținută și cercetarea științifică făcută cu probitate și responsabilitate. Din alt punct de vedere, modelul meu profesional este Ioan Bianu – întemeietorul și primul director al Bibliotecii Academiei Române, profesor universitar de renume, care însă toată viața și-a semnat cărțile (rămase de referință până astăzi), cu titlul frumos și simplu: «**Bibliotecarul Academiei**».

Rep.: *Ați petrecut câteva zile în biblioteca gălățeană, pentru a-i studia colecțiile speciale. Având în vedere că pașii v-au purtat în multe dintre bibliotecile românești, ce apreciați la colecțiile speciale ale bibliotecii gălățene și ce credeți că ar trebui să facem pentru promovarea lor?*

E. C.: Da, am avut privilegiul să lucrez patru zile la Biblioteca „V.A. Urechia” din Galați, în luna august a acestui an, în Compartimentul Colecțiilor Speciale, care sunt de excepție. Spun privilegiu, pentru că biblioteca dumneavoastră deține a doua colecție de

carte veche românească (până la 1830), ca mărime din țară, după Biblioteca Academiei Române, urmată fiind de Biblioteca Județeană „Gh. T. Kirileanu” Neamț. Numeroase exemplare de aici au stat la baza descrierilor din „Bibliografia Românească Veche”, lucrare de referință în domeniu, alcătuită printr-o veritabilă operă de colaborare națională timp de jumătate de secol, între 1895 și în 1944. Pe lângă acestea, biblioteca dumneavoastră deține fonduri de carte veche străină, manuscrise, publicații periodice, cărți poștale ilustrate, hărți, ex libris-uri și discuri muzicale. Deloc întâmplător, Biblioteca „V.A. Urechia” a fost slujită întotdeauna de veritabili cărturari, oameni cu orizont larg, animați în egală măsură de pasiune pentru istoria gălățeană și de respect față de adevăr și față de munca făcută temeinic. Specialiști precum Paul Păltănea, Gheorghe Hâncu, Constanța Bădic, Sorina Codreanu, Ion Mărunțelu, Gheorghe Nadoleanu, Nedelcu Oprea, Valentina Oneț au scos la lumină peste o sută de lucrări cu diverse contribuții rezultate din cercetarea colecțiilor, munca lor fiind continuată și astăzi. Aceștia li se adaugă sute de articole, note și comunicări realizate de-a lungul timpului în diverse publicații periodice, la manifestări științifice sau profesionale.

Valorile bibliofile de la Galați merită (și ar trebui) să fie mai lesne cunoscute în țară și în străinătate. Pe lângă cele aproape o sută de lucrări de care am amintit, încă destul de multe instrumente de lucru rămase în manuscris, a căror editare ar trebui să constituie o prioritate. M-aș referi în primul rând la lucrările de certă valoare științifică ale lui Paul Păltănea: *Catalogul cărții românești tipărită între anii 1831-1865* (1983 = 444 de file dactilografiate care cuprind descrieri pentru 1303 titluri de carte românească tipărită între anii 1831-1865, aflate în colecțiile bibliotecii, organizate cronologic, cu o bibliografie a lucrărilor consultate, indice general, indice de titluri, indice de editori și tipografi) și *Repertoriul documentelor istorice referitoare la Județul Galați: 1430-1650*, volume la care a lucrat între anii 1986-1990, ce însumează aproape 500 de file dactilografiate.

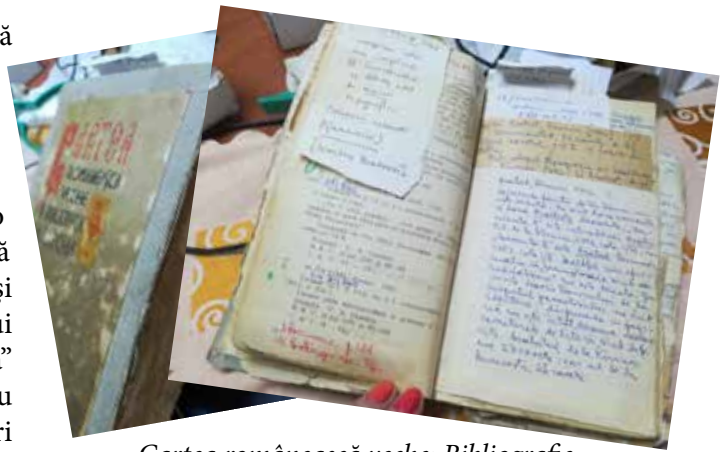
Utilitate culturală prezintă și *Catalogul manuscriselor din sec. XVII-XIX* existente în bibliotecă (Constanța Bădic, 1965) și *Cataloagele cărților vechi în limba franceză, spaniolă, italiană și rusă, olandeză, engleză, maghiară din secolele XVI-XIX* (Sorina Codreanu, Constanța Bădic, Dorotea Itu, 1965), ce ar reprezenta continuarea *Catalogului* alcătuit de Ion Mărunțelu, Sorina Codreanu și Valentina Carapcea în anul 1975: *Cartea străină veche: 1472-1700*. Aceste lucrări ar trebui editate cât mai rapid și din cauză că, dactilografiate fiind, lizibilitatea lor a început deja să scadă și în curând vor deveni tot mai greu de folosit.

Apoi, la fel de imperativ: ar trebui reeditată lucrarea întocmită de Gheorghe Hâncu în anul 1965: *Cartea românească veche: Bibliografie* (Întreprinderea Poligrafică Galați, 192 p). Cu toate limitele impuse de cenzura comunistă, ea a rămas de referință pentru cercetătorii cărții românești vechi o lungă perioadă, motiv pentru care a fost completată și adnotată de Paul Păltănea, Valentina Oneț și alți cercetători care au lucrat de-a lungul timpului cu cărțile românești din Biblioteca „V.A. Urechia” și, la fiecare titlu descris, au anexat câte o foiță cu observațiile lor. Și eu am lăsat în vreo două-trei locuri adnotările pe care le-am considerat necesare în aceste zile cât am examinat exemplarele. Astfel încât volumul nu-și așteaptă decât editorul, avizat și pasionat de valorile bibliofile păstrate la Galați, operațiune despre care aș îndrăzni să spun că este în egală măsură o datorie morală și un imperativ cultural.

Rep.: *Unul dintre rolurile pe care bibliotecile județene și l-au asumat, încă din anii '60 ai secolului trecut, se referă la conservarea și promovarea memoriei locale. Astfel, la Galați a fost inițiat un program bibliografic care, printre altele, privea constituirea, actualizarea permanentă și promovarea bibliografiei locale. În acest scop a fost editată seria de „Anuare bibliografice ale județului Galați” (primul corespunzător anului 1968), lucrări de promovare a personalităților locale și mai nou seria „Oameni în memoria Galațiului” ajunsă la al zecelea volum. Cum vi se pare această serie?*

E. C.: „Oameni în memoria Galațiului” a fost pentru mine o frumoasă surpriză. Spun surpriză, pentru că, din păcate, în Biblioteca Centrală Universitară din Iași, de pildă, ale cărei servicii eu le folosesc foarte des, nu există nici un exemplar. Știam de existența acestei serii ajunsă la zece volume, rezultatul a peste un deceniu de muncă susținută a unei întregi echipe de bibliotecari și de colaboratori, pentru aducerea la lumină a biografiei a aproape 170 de oameni importanți pentru istoria Galațiului, însă nu avusesem în mână niciunul dintre ele. Am descoperit un volum elegant și consistent, cu o ținută grafică remarcabilă. Gândită cumva similar unui calendar, cu 12 texte aferente lunilor anului, fiecare volum din serie conține 12 biobibliografii ale tot atâtor personalități gălățene reprezentative pentru luna aniversării sau comemorării lor.

Volumul 10, care mi-a fost oferit mie, se deschide cu omagiul lui Paul Păltănea - personalitate de marcă a științei istorice din România deceniilor trecute, al cărui nume îl poartă muzeul orașului Galați și care a fost câțiva ani și bibliotecar la „V.A. Urechia”. Aici a demonstrat că cercetarea își are locul și în bibliotecă, dovadă fiind numărul însemnat de lucrări în manuscris pe care le-a alcătuit

Cartea românească veche: Bibliografie

și care trebuie editate. Volumul continuă cu 11 biobibliografii ale unor gălățeni care s-au remarcat în diverse domenii: Ioan Gh. Savin, mare teolog ortodox, Vintilă Dongoroz, jurist și avocat de marcă, Lucian Temelie, Marcel Hârjoghe și Nae Leonard, reprezentanți de seamă ai artei teatrale dramatice și lirice, compozitorul Emil Scarlat Skeletti, jurnaliștii Emil Maur-Passini și Mircea Ionescu, institutorul Dumitru Faur, profesorul universitar Gheorghe Miron Costin și inginerul Nicolae G. Caranfil. La fel ca toate celelalte volume anterioare, și acesta conține în partea finală lista periodicelor bibliografiate din colecțiile bibliotecii, indicele de nume de persoane și recapitularea alfabetică a personalităților incluse în volumele anterioare. Puține orașe din România au privilegiul să aibă o serie similară, ce poate sta oricând la baza alcătuirii unei enciclopedii a personalităților de la Dunărea de Jos, motiv pentru care colectivul de autori merită toată aprecierea.

Rep.: *Știu că puneți accent pe cercetarea la fața locului, pe mersul la surse, o condiție esențială a veridicității și seriozității unor studii realizate în domeniul complex al istoriei cărții. În societatea actuală, avem tendința să ne îndreptăm tot mai mult spre digital, spre colecții și surse în format electronic. Există o cale de mijloc?*

E.C.: Da, există și aș spune că noi, bibliotecarii, nu ar trebui să ne temem de dispariția dependenței utilizatorilor de spațiul fizic al bibliotecii. Actualmente, bibliotecile noastre oferă în mod informatizat doar adresa unui document, nu și accesul propriu-zis la informația conținută de acesta. Publicațiile vechi, în mod obligatoriu trebuie salvate și conservate, iar digitizarea este soluția sigură pentru a le face accesibile cercetătorilor. Chestiunea este chiar presantă în cazul publicațiilor periodice vechi, a căror suport grafic - hârtia, a devenit fragil și în multe cazuri, conținutul este deja greu lizibil. Pe de altă parte, o publicație veche, tipărită sau manuscrisă, este asemenea unui obiect arheologic: îndeplinește funcția de mărturie asupra unei epoci, eveniment, subiect istoric. În consecință,

(continuare în pagina 8)

Despre profesia de bibliotecar... cu Elena Chiaburu (continuare din pagina 7)

trebuie salvată și în formatul său pe hârtie. Prin urmare, bibliotecile sunt datoare să asigure conservarea colecțiilor lor atât în formatul clasic, cât și în cel digital și să ofere soluția optimă beneficiarilor serviciilor lor, chiar dacă conviețuirea dintre biblioteca tradițională, deținătoare a unui fond documentar consistent, cu *biblioteca virtuală*, dotată cu echipamente performante, care să îngăduie accesarea surselor pe suport electronic, schimbă nu numai structura și rosturile *bibliotecii*, ci și modul de a aprecia și de a percepe această instituție.

Vizitând
Cimitirul „Eternitatea” din Galați

Rep.: Având în vedere că acest interviu va apărea în paginile unui periodic editat de filiala județeană a ANBPR, vă rog să ne spuneți ce părere aveți despre asociațiile profesionale ale bibliotecarilor din România și despre rolul lor în contextul actual?

E.C.: Of, Doamne! Mă provocați să intru pe un teren în care sunt atâtea de spus... Nu e un secret pentru nimeni faptul că eu sunt una dintre (nu chiar multe) voci critice la adresa asociațiilor profesionale ale bibliotecarilor din România. Asociațiile noastre au multe restanțe neonorate atât în ceea ce privește instituția Bibliotecii, cât și în ceea ce privește profesia de Bibliotecar. Domeniul nostru de activitate este scindat în câteva asociații, între care există oarece colaborare, dar cu adevărat benefică ar fi unirea eforturilor și a resurselor profesionale într-un singur organism care ar dobândi mai multă forță. Nici una dintre asociații nu excelează prin vizibilitate în spațiul public, nu este prezentă la dezbaterile sau deciziile care influențează în mod real domeniul nostru de activitate și nu comunică suficient de deschis cu masa membrilor lor, determinând cumva prin acest tip de comportament un accentuat immobilism. Legislația care ne reglementează activitatea este insuficientă și vetustă; numărul de biblioteci, fie ele publice, de învățământ sau specializate este

Un „la revedere”...
Bibliotecii „V.A. Urechia”

în scădere continuă; managementul este supus într-o măsură însemnată ingerințelor factorului politic; învățământul biblioteconomic este neunitar și cultivă în mod păgubos ruptura între modelul teoretic pe care îl preia din diverse părți ale lumii bibliotecare și realitatea cotidiană din bibliotecile românești; România nu este prezentă în marile organisme biblioteconomice internaționale (OCLC, Asociațiile Bibliotecilor Naționale din Europa, a Bibliotecilor de Cercetare etc.); puținele statistici întocmite de biblioteci sunt contradictorii și trebuie apreciate cu circumspecție; softurile de bibliotecă folosite sunt neunitare și nu permit

partajarea resurselor, iar majoritatea paginilor de web sunt departe de a fi atrăgătoare, actualizate și / sau funcționale; bibliotecile mici (indiferent că sunt în mediul urban sau în mediul rural) se află încă în aproximativ aceeași situație ca acum o jumătate de secol, oferind servicii limitate la nivelul sălilor de lectură și de împrumut, publicațiile tipărite rămânând într-o proporție copleșitoare principala lor ofertă etc. Sărăcia endemică a bibliotecilor românești nu este imputabilă asociațiilor profesionale, dar misiunea acestora este tocmai de a se lupta ca minusurile enumerate să fie înlăturate, orgoliile nejustificate să se atenueze și energiile profesioniștilor domeniului să fie puse laolaltă și folosite la capacitate optimă.

Rep.: Stimată doamnă Elena Chiaburu, vă mulțumesc pentru interviu, pentru răspunsurile extremdeelaborate și cuprinzătoare. Pentru orice bibliotecar aflat la început de drum, dar și pentru cei care au îndrăgit deja această meserie și privesc la titulatura de bibliotecar cu mândrie, gândurile dumneavoastră vor constitui cu siguranță un exemplu și un îndemn spre mai bine.

(Fotografiile ce ilustrează interviul provin din colecția personală a dnei Elena Chiaburu)

Despre etică, bune practici și binele colectiv în bibliotecă

Simona Milica, bibliotecar, consilier etică

Dicționarul Explicativ al Limbii Române definește etica ca fiind, printre altele, totalitatea normelor de conduită morală corespunzătoare ideologiei unei anumite instituții, societăți sau organizații. În cazul nostru acea instituție este bibliotecă, iar normele de conduită reprezintă un element extrem de important în ceea ce privește imaginea pe care o are aceasta în fața utilizatorilor săi și a comunității locale. În gradul de apreciere al instituției un procent extrem de important este reprezentat de comportamentul nostru, al celor care lucrăm în bibliotecă și de dorința noastră de a oferi celor care ne calcă pragul servicii de calitate.

Etimologic, termenul de etică provine din grecescul „ethos”, care înseamnă datină, obicei dar și obișnuință, moravuri, caracter. Noțiunea de „etică” are același înțeles cu cea de „morală”, termen care provine din latinescul „mos”, „moris” semnificând datină, obicei, obișnuință.

Contextualizată astfel, discuția despre etică pornește de la ipoteza că serviciile de bibliotecă ar trebui să conțină și acea dimensiune numită responsabilitate socială. Bibliotecile exercită un rol deosebit de important în comunitățile locale, fiind tot timpul în schimbare și adaptându-se permanent la nevoile utilizatorilor săi. Ele trebuie să acționeze în beneficiul celor care o înglobează în sfera lor de activitate și în special a utilizatorilor săi direcți sau indirecți. Astfel că, în ceea ce privește conduita etică, angajații acesteia trebuie să își asume în mod comun o responsabilitate bazată pe credibilitate, asumându-și provocările pe care etica organizațională le implică:

- generarea unei culturi a bibliotecii care să fie caracterizată de schimbare, flexibilitate, îmbunătățire permanentă a serviciilor și care să mențină în același timp un sentiment de stabilitate și siguranță pentru angajații săi;
- realizarea unei strânse legături între angajații bibliotecii și misiunea acesteia, în așa fel încât fiecare om din bibliotecă să fie devotat strategiei de dezvoltare a instituției;
- conștientizarea tuturor angajaților bibliotecii în ceea ce privește adoptarea principiilor calității maxime și ale îmbunătățirii continue;
- încurajarea creativității, talentului și energiei angajaților;
- realizarea și păstrarea unui echilibru înțelept și mereu reînnoit între zona profesională și cea

personală a vieții, în mijlocul permanentelor presiuni și crize;

- crearea unei echipe ai cărei membri se completează reciproc și a căror colaborare se bazează pe respect mutual reciproc.

În ultimii ani, bibliotecile tind să devină din ce în ce mai conștiente, la nivel global, de responsabilitățile lor, într-o primă fază această conștientizare manifestându-se prin elaborarea și aplicarea unui plan de măsuri menit a îmbunătăți comunicarea dintre instituție și toți cei cu care ele vin în contact, permanent sau incidental.

Trebuie avute în vedere, permanent, drepturile și responsabilitățile fiecăreia dintre părțile implicate și nu trebuie negat faptul că, la nivelul fiecărui colectiv, fie că ne referim doar la un anumit compartiment, fie la una dintre filiale sau la o bibliotecă comunală, există așa-numitele moravuri, cutume și obiceiuri „tradiționale” care trebuie analizate și schimbate în măsura în care acestea contravin politicii manageriale axată pe dezvoltare, pe valorificarea instituției și, în primul rând, pe satisfacerea utilizatorului.

Astfel, doar o politică privitoare la etică bine definită, care ia în considerare liniile directoare stabilite de regulile de conduită va conduce la crearea unui cadru general etic și la un comportament moral în cadrul bibliotecii, contribuind prin aceasta la îndeplinirea datoriei de responsabilitate socială individuală, pentru un mai bine colectiv.

Se poate concluziona că, în construirea valorii bibliotecii, etica serviciilor oferite de aceasta și responsabilitatea socială a instituției pot avea un rol major în dezvoltarea unei strategii organizaționale care să aibă la bază ordinea, corectitudinea și respectul reciproc.

Un model al învățătorului de odinioară: Ionel C. CONSTANTINESCU (18 iul. 1923, Gohor - 23 mai 1998, Țepu)

Gina Obreja, bibliotecar, Biblioteca Comunală Țepu

Există oameni care au lăsat urme adânci în sufletul și viața celor care i-au cunoscut și care reprezintă adevărate modele de verticalitate, cunoscute și stimate în micile comunități rurale în care au trăit, dar puțin cunoscute în afara acestora. Poate că nu sunt personalități marcante, nu au scris tomuri importante, nu au primit distincții și premii, dar au fost cu adevărat OAMENI, în înțelesul cel mai profund al cuvântului. Despre acești OAMENI trebuie să vorbim și să îi scoatem astfel din conul de umbră al istoriei, fie ea și una locală. Lor le este dedicată această rubrică.

În luna lui cuptor, ziua de 18, anul 1923, se naște Ionel (Nelu), cel de-al treilea fiu al familiei Constantinescu, din părinții Nuța și Costică. Crește într-o familie model, în care bărbații au îmbrățișat profesia de învățător, tatăl său fiind deschizător de drumuri în satul Țepu; afirm acest lucru pe bună dreptate, întrucât Costică Constantinescu a fost director de școală (15 ani), a înființat Căminul Cultural „Tudor Pamfile”, în 1924, și biblioteca comunală, în anul 1927 (fiind unul din donatori), a făcut parte din comitetul de inițiativă pentru ridicarea primei opere comemorative dedicată războiului din 1916-1918 (la care participase și căzuse prizonier), a fost contemporan și colaborator (la revista *Ion Creangă*) cu folcloristul care s-a înălțat în lume de pe aceste meleaguri - Tudor Pamfile.

Așadar, era o datorie morală pentru Ionel Constantinescu să calce pe urmele tatălui și ale celui de-al doilea frate, tot învățător (primul fiu al familiei Constantinescu a murit la vârstă fragedă). Copilăria și primii ani de școală le petrece la Țepu, urmează apoi Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, pe care o absolvă în 1944. Finalizează serviciul militar obligatoriu în 1945, în grad de sublocotenent. A urmat o perioadă tulbură a cărei amintire nu provoacă decât suferință cunoscătorilor; este acuzat pe nedrept, de două ori, de uneltire împotriva ordinii sociale (art. 209, Cod penal) și condamnat pentru mulți ani, trecând pragul închisorilor din Aiud, Jilava și Capu Midia.

Cu speranță și credință își unește destinul cu Elena, colegă de cancelarie și va avea doi copii, un băiat și

Grupul „Căiuții”, înființat de frații Constantinescu (în față, în centru)

o fată, Vasilică și Margareta. Între anii 1954 -1985 a făcut ce a știut mai bine - având modele în familie - a șlefuit caractere, prin mâinile domniei sale trecând sute de elevi. Dragostea de oameni și cea de folclor l-au determinat ca, alături de fratele mai mare, să inițieze o formație instrumentală, o echipă de dansuri populare, precum și un cor ce aduna 150 de membri ai C.A.P. Țepu, aceasta obținând premii numeroase și recunoaștere națională. Domnul învățător Nelu a revigorat tradițiile locale, lucrând cu generații întregi pentru a transmite obiceiurile locului: Jocul Caprei, Jocul Ursului, Căiuții și cântecele populare învățate de la bătrânii satului.

Ionel C. Constantinescu

Cele mai multe informații menționate în prima parte a materialului le-am identificat în donația de carte veche și însemnări personale ale familiei Constantinescu, grație bunăvoinței doamnei învățătoare Elena Constantinescu (85 de ani), soția domnului învățător. Ele completează memoria locală a comunității la un moment dat.

Deși nu am fost eleva dumnealui, am avut plăcerea de a face parte din corul de elevi al școlii și dintre primii învățăcei pe care domnul învățător Ionel Constantinescu i-a îndrumat în deprinderea abilităților pentru a cânta la mandolină; grupul de mandoliniști era de peste 30 de copii.

Viața culturală a satului este mai săracă astăzi fără domnul învățător, plecat dintre noi în anul 1998. În semn de prețuire, o grădiniță din cătunul Berheci poartă numele domnului învățător Ionel Constantinescu, iar generațiile de elevi și adulți, care au avut privilegiul de a se afla în preajma acestui cadru didactic înzestrat cu har și dedicație, au întipărite în suflet amintiri prețioase.

Mulțumim pe această cale și aducem un prinos de recunoștință familiei Constantinescu pentru tot ce a făcut, prin fiecare membru al ei, pentru comuna Țepu, pentru școala din Țepu, pentru oamenii din Țepu!

„Câteva noțiuni din satul meu, Țepu” - notații din anul 1939 -

de Ionel C. Constantinescu

Prin generozitatea familiei Constantinescu și cu sprijinul dnei Gina Obreja, bibliotecar dedicat memoriei locurilor natale, redăm în rândurile următoare file de istorie locală, notate în anul 1939, într-un caiet, de Ionel C. Constantinescu, care la acea vreme era elev în clasa a IV-a a Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași. Caietul face parte din donația familiei Constantinescu către Biblioteca Comunală din Țepu.

Oamenii din Țepu sunt niște oameni muncitori, harnici și voinici. Ei numără o populație de 1956 de suflete. Se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor pe care le întrebuintează la transport, la muncă și uneori pentru hrană. Se mai ocupă cu creșterea viței de vie, cu albinăritul și cu păstoritul oilor și vacilor.

Printre ei sunt și bogați și săraci, după cum au știut ei să se întrețină. Mai bogați sunt Șefu' Mândru, care are peste 300 de ha, dintre care vreo 30 de vie; Ion Medeleanu, un fost învățător, actual pensionar, care are și el vreo 200 de ha; Ion Mândru 10 ha; Gh. Concită 80 de ha, dintre care 10 de vie.

Săracii sunt și ei destui: Apostu Pieptănaru, Alexandru Toma, însă cel puțin acești oameni pot să-și întrețină existența zilnică. Dar sunt alți oameni al căror nume nu-l cunosc, care nu au cu ce bea apă. Fie sărac, fie bogat, însurați, neînsurați ei sunt destul de credincioși, afară de câțiva care caută să strice credința, însă unii din ei au fost închiși de către șeful de post Nicolae Măcărescu, care i-a înaintat condamându-i la închisoare. Unul dintre ei este și Ion Antohi, care de fapt era și popă la Biserica cu hramul Sf. Nicolae, ce este făcută pe cheltuiala satului în anul 1845, iar acum vreo 8 ani văruiată și tencuită.

Știutori de carte sunt aproape toți, că fiecare știe câteva clase primare. Neștiutori de carte sunt cam vreo sută și ceva de oameni. Școala este mare cu 7 posturi și 7 învățători, director fiind Gh. Mândru - învățător gr. II, cu gr. I fiind unul singur și mai bătrân, C. I. Constantinescu, adică tatăl meu. Școlari sunt vreo 400 și ceva cu fete și băieți. Clasă fac pe jumătăți de zile.

În fața primăriei este o statuie a eroilor morți pentru patrie în războiul cel mare de la 1916-1918. Alături se construiește școala primară de fete. Din numărul mare de școlari de care ați auzit aici, putem să deducem că acești oameni își dau copiii la școală cu cea mai mare bucurie, afară de unii care spun că nu au cu ce să-i îmbrace, dar și aceea îi dau mai mult de frica amenzii, care i-a înspăimântat de vreo câțiva ani, așa că îi dau toți, că țara are nevoie de oameni deștepți, harnici, nu proști și puturoși.

Tot în sat se mai află și două mori de benzină și una de apă, unde se macină făina. Una în mijlocul satului a lui Sava Ionescu, cu o droaie de copii și alta

în capătul satului, a lui Ilie Pamfile.

În mijlocul satului se află primăria pe care o conduce actualul primar Șt. Scutaru, notar fiind Șt. Micu, telefonist și secretar Traian Gheorghiu. La primărie este și secția de jandarmi, plutonier fiind domnul Nicolae Măcărescu. Funcționarii primăriei își fac serviciile foarte conștiincios.

Preoții sunt doi, unul în Țepu de Sus și câteva case din Țepu de Jos, care se numește C. Concită. Celălalt din satul meu, care de fapt e și nașul meu, este preotul Vasile Donici.

Cel mai bătrân om din sat este I. Chiscop... trece peste o sută.

La capătul satului, pe unde vii de la gara Berheci se face o gospodărie model din fondurile comunei și din vreo 200000 de lei, pe care i-a dat domnul Th. Mândru, care este la București la Ministerul Agriculturii. Tot în satul meu, cred că și în celelalte sate, se strâng bani de la oameni pentru a face o cantină școlară prin care să se hrănească copiii săraci, adică în fiecare dimineață să se dea câte un ceai fierbinte cu zahăr la acești copii.

Adunările se fac prin sunatul goanei de către omul de la primărie. Mai sunt și obiceiuri rele rămase în sufletul lor, dar încetul cu încetul vor pieri ca și cum nici n-ar fi fost.

(Fotografiile care ilustrează pag. 10-11 provin din arhiva familie Constantinescu și din colecții personale ale locuitorilor din Țepu)

Ionel C. Constantinescu și fratele său în mijlocul echipei de dansuri a Căminului Cultural din Țepu (1 sept. 1946)

Aniversările anului în localitățile din județul Galați: *octombrie - decembrie 2019*

BARCEA

(?) **noiembrie** - 20 de ani de la moartea profesorului universitar doctor docent **Constantin I. MOCANU**, autor de tratate de specialitate în domeniul electrotehnicii, profesor al Diviziei de Fizică a Institutului de Cercetări Fundamentale din Monteroduni, Italia și al Diviziei de Fizică a Institutului pentru Cercetare Fundamentală din Palm Harbor, Florida, membru post-mortem al Academiei de Științe din România (n. 6 febr. 1922, com. Barcea, jud. Galați).

CERȚEȘTI

7 decembrie - 90 de ani de la nașterea, în satul Cârломănești, com. Cerțești, jud. Galați, a profesorului de matematică **Ioan SIMIONESCU**, lector universitar la Institutul Pedagogic din Galați (d. 15 aug. 1987, Galați).

COROD

12 octombrie - 30 de ani de la moartea, în București, a preotului **Ioan SEVASTRE**, fost elev al Liceului „D.A. Sturdza” din Tecuci, slujitor al bisericii din localitatea natală (n. 5 apr. 1913, com. Corod, jud. Galați).

pr. Ioan SEVASTRE

15 decembrie - 40 de ani de la moartea, în com. Corod, jud. Galați, a preotului **Ioan TENIE**, președinte al Căminului Cultural din localitate, iconom stavrofor din partea Episcopiei Romanului (n. 4 febr. 1889, com. Corod, jud. Galați).

COSMEȘTI

11 decembrie - 90 de ani de la nașterea, în com. Cosmești, jud. Galați, a inginerului agronom **Mircea N. ZAHARIA**, cercetător științific principal gr. III la Institutul de Economie Agrară, membru al Societății de Istorie și Retografie Agrară din România și al Asociației Cultural-Științifice Mediane din Montpellier din Franța.

COSTACHE NEGRI

23 decembrie - 30 de ani de la moartea, în București, a eroului martir **Ion Paul IONAȘCU**, împușcat în zona Sălii Palatului din București, în decembrie 1989 (n. 8 sept. 1968, com. Costache Negri, jud. Galați).

CUCA

24 octombrie - 100 de ani de la moartea, în București, a actorului, prozatorului, ziaristului și dramaturgului **Emil NICOLAU**, cu studii liceale în Galați, care a debutat în ziaristică în anul 1877, în ziarul *Galații*, a jucat pe scenele mai multor teatre din provincie, a colaborat la: *Poșta*, *Epoca*, *Conservatorul*, *Depeșa*, *Acțiunea*, *Vremea*, *Acțiunea română*, *Universul*, *Viitorul* etc., membru al Societății Scriitorilor Români (n. 1866, com. Cuca, jud. Galați).

Emil NICOLAU

DRĂGUȘENI

24 decembrie - 30 de ani de la moartea, în com. Drăgușeni, jud. Galați, a lui **Nicolae Valentin ENASTESCU**, erou martir al Revoluției Române din 1989 (n. 12 mart. 1966, com. Drăgușeni, jud. Galați).

FOLTEȘTI

1 decembrie - 70 de ani de la nașterea, în com. Foltești, jud. Galați, a inginerului **Ovidiu DIMA**, profesor universitar, doctor în domeniul Știința și ingineria materialelor, autor a peste 50 de lucrări de cercetare științifică, susținute la diferite conferințe și simpozioane.

GOHOR

19 octombrie - 75 de ani de la nașterea, în satul Ireasca, com. Gohor, jud. Galați, a interpretei de muzică populară **Mioara VELICU**, artistă care și-a început cariera la 19 ani, ca solistă a Ansamblului „Rapsodia Dunării” din Galați.

Mioara VELICU

Gheorghe LUPAȘCU

GRIVIȚA

18 decembrie - 20 de ani de la moartea, în Iași, a medicului **Gheorghe LUPAȘCU**, doctor și conferențiar la Clinica de Obstetrică și Ginecologie a Spitalului „C. I. Parhon” și la Maternitatea „Cuza Vodă” din București (n. 7 apr. 1922, com. Grivița, jud. Galați).

INDEPENDENȚA

28 noiembrie - 70 de ani de la nașterea, în com. Independența, jud. Galați, a profesorului universitar doctor în filologie **Elena CROITORU**, cadru didactic la Facultatea de Litere, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, inclusă în *Who's Who in Romania* (2002) și *Who's Who of Professional and Business Women* (2005), membră a Societății de Studii de Anglistică și Americanistică din România și a Societății de Studii Europene de Limbă Engleză.

Elena CROITORU

Marcel PAVEL

4 decembrie - 60 de ani de la nașterea, în com. Independența, jud. Galați, a solistului de muzică ușoară **Marcel PAVEL**, compozitor și poliinstrumentist, distins cu numeroase premii în domeniul muzical, care a obținut pentru albumul „Frumoasa mea”, vândut în peste 250.000 de exemplare, „Discul de Platină”.

IVEȘTI

17 octombrie - 115 ani de la moartea, în satul Bucești, com. Ivești, jud. Galați, a poetului și ziaristului **Ștefan PETICĂ**, bibliotecar la Ministerul de Agricultură și Domenii, redactor la revistele *La Roumanie* și *Economia națională*, colaborator la numeroase periodice literare, membru al Cenaclului Literar al lui Alexandru Macedonski (n. 22 ian. 1877, sat Bucești, com. Ivești, jud. Galați).

Ștefan PETICĂ

16 noiembrie - 145 de ani de la nașterea, în satul Bucești, com. Ivești, jud. Galați, a scriitorului **Dumitru Pavel POPA**, absolvent al Gimnaziului Real din Tecuci și al Școlii Normale de Institutori din București, institutor și director al Școlii Primare din Sinaia, scriitor și folclorist, cel mai bun prieten al poetului Ștefan Petică (d. 1904, sat Bucești, com. Ivești, jud. Galați).

JORĂȘTI

12 noiembrie - 65 de ani de la moartea, în satul Vișoara, com. Păunești, jud. Vrancea, a publicistului **Ioan C. BELDIE**, preot militar în timpul Primului Război Mondial, profesor și director al Seminarului „Sf. Andrei” din Galați, consilier al Episcopiei „Dunării de Jos”, preot paroh la Biserica Precista din Galați în perioada 1920-1943 (n. 31 ian. 1887, com. Jorăști, jud. Galați).

28 decembrie - 80 de ani de la nașterea, în com. Jorăști, jud. Galați, a profesorului **Constantin CARAMAN**, asistent universitar, șef de lucrări, apoi conferențiar universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr.T. Popa” Iași, membru al Societății de Științe Medicale, filiala Iași și al Asociației Oamenilor de Știință, filiala Iași, membru fondator al Societății Culturale „Ginta Latină” (d. 2003).

pr. Ioan C. BELDIE

LIEȘTI

18 decembrie - 10 ani de la moartea, în București, a publicistului **Dumitru Iancu TĂBĂCARU**, învățător, funcționar superior în Ministerul Afacerilor Externe, general de brigadă, autor al monografiei comunei Liești, apărută în 1996, sub titlul „Nostalgii răzășești” (n. 4 dec. 1927, com. Liești, jud. Galați).

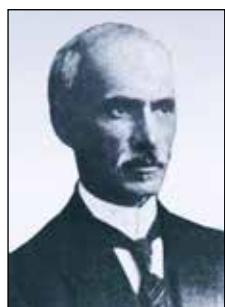

Liliana DUMITRACHE

NĂMOLOASA

28 octombrie - 65 de ani de la nașterea, în com. Nămoaloasa, jud. Galați, a sopranei **Liliana DUMITRACHE**, absolventă a Școlii Normale „Costache Negri” și a Școlii de Arte din Galați, prim solistă a Operei Naționale Române din București, cadru didactic universitar la Facultatea de Muzică din cadrul Universității „Dunărea de Jos” din Galați, cu numeroase roluri interpretate, deținătoare de premii de interpretare naționale și internaționale.

NICOREȘTI

Nicolae
POPOVICI-LUPA

25 octombrie - 155 de ani de la nașterea, în satul Coasta Lupei, com. Nicorești, jud. Galați, a profesorului universitar **Nicolae O. POPOVICI-LUPA**, absolvent al Gimnaziului Real de Băieți din Tecuci, doctor în agronomie, care a contribuit la organizarea pe baze moderne a învățământului agricol românesc, fiind și prorector al Școlii Superioare (Centrale) de Agricultură de la Herăstrău (d. 16 febr. 1949, București).

23 decembrie - 5 ani de la moartea, în București, a regizorului și producătorului de spectacole **Cornel DIACONU**, realizator al Festivalului Callatis, cel care a filmat spectacolele Cenaclului Flacăra, realizând filmul „Cenaclul Flacăra - Te salut, generație în blugi!”, coproducător al filmului „A doua Cădere a Constantinopolului” (n. 13 sept. 1949, com. Nicorești, jud. Galați).

Cornel DIACONU

OANCEA

24 decembrie - 30 de ani de la moartea lui **Ștefan Dumitru BUDESCU**, declarat erou martir al Revoluției Române din 1989 (n. 5 oct. 1945, com. Oancea, jud. Galați).

PECHEA

Dimitrie LUPU

14 octombrie - 75 de ani de la nașterea, în com. Pechea, jud. Galați, a prozatorului **Dimitrie LUPU**, colaborator la reviste literare gălățene, membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Sud-Est.

29 octombrie - 50 de ani de la nașterea, în com. Pechea, jud. Galați, a profesoarei și scriitoarei **Sanda PANAIT**, membră a Cenaclului literar „Noduri și semne”, a Fundației Culturale „Antares” și a Societății Scriitorilor „C. Negri” din Galați, colaboratoare la publicații literare și culturale, distinsă cu mai multe premii literare.

Sanda PANAIT

PRIPONEȘTI

Mircea BAȘTA

12 octombrie - 20 de ani de la moartea, în București, a actorului de teatru și de film **Mircea Șt. BAȘTA**, cu o bogată activitate scenică și cinematografică în București (n. 10 apr. 1929, com. Priponești, jud. Galați)

4 decembrie - 80 de ani de la nașterea, în com. Ciorăști (actuala com. Priponești), jud. Galați a economistului **Gheorghe V. FILIP**, lector, conferențiar, apoi profesor la Catedra de Finanțe a Facultății de Științe Economice a Universității „Al.I. Cuza” din Iași, director al Centrului de Studii în Bănci-Finanțe, membru al Corpului Experților și Contabililor Autorizați din România.

SMULȚI

(?) **noiembrie** - 15 ani de la moartea, în Galați, a profesorului **Tănase NEJNERU**, absolvent al Universității din București, Facultatea de Filosofie și Litere, profesor de limbă latină la Liceul „D.A. Sturdza” din Tecuci, Liceul Militar din Galați, Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați (și director al acestuia în perioada 1968-1974), Liceul „Al.I. Cuza” din Galați, șef al Secției de Învățământ a Sfatului Popular Regional Galați în perioada 1963-1967 (n. 1916, com. Smulți, jud. Galați).

TÂRGU BUJOR

11 noiembrie - 95 de ani de la nașterea, în orașul Tg. Bujor, jud. Galați, a artistei plastice **Eugenia HAGIU**, pictoriță, actriță la Teatrul Național și la Teatrul Tineretului din București, fondatoare și organizatoare a Muzeului de Artă din Săvârșin (d. 29 iul. 2014, București).

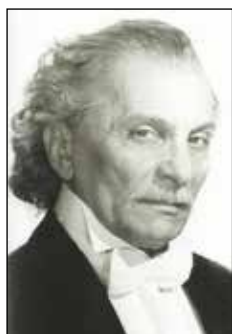

Eugenia HAGIU

27 decembrie - 30 de ani de la moartea, în București, a ofițerului de armată **Neculai FLOREA**, erou martir al Revoluției Române din 1989, înaintat post-mortem în gradul de locotenent-major (n. 20 ian. 1963, Târgu Bujor, Galați)

TECUCI

13 octombrie - 100 de ani de la nașterea generalului de armată **Costache NEGRUȚI**, fost elev al Liceului „D.A. Sturdza” din Tecuci, membru al Asociației Veteranilor de Război, decorat cu Ordinul „Coroana României” cu spade și panglica „Virtutea Militară”, autor a două volume de poezie, colaborator la publicațiile: *Gazeta învățământului*, *Mlădițe*, *Veteranul*, *Revista Jandarmeriei*.

Gheorghe DIMITRIU

13 octombrie - 20 de ani de la moartea, în Chișinău, Republica Moldova, a scriitorului și scenografului **Gheorghe DIMITRIU**, autorul scenografiei filmelor „Lăutarii” și „Furtuni de toamnă”, care a scris cărți de poezie și proză inspirate din universul infantil și adolescentin (n. 30 oct. 1916, Tecuci, jud. Galați).

17 octombrie - 135 de ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a jurnalistului **Romulus SEIȘANU**, redactor-șef la *Universul*, redactor la periodicele *Acțiunea*, *Curentul*, autor de manuale școlare, deputat de Mehedinți, membru corespondent al Secției de drept internațional și comparat de la Institutul de Științe Morale și Politice din București (d. 17 oct. 1955, Închisoarea Văcărești).

Romulus SEIȘANU

25 octombrie - 130 de ani de la nașterea, în satul Crăiești, com. Stănișești, jud. Bacău, a poetului și publicistului **Ion FLOREA-ZELETIN**, învățător la Tecuci, jud. Galați, redactor-șef al revistei pedagogice *Lămuriri școlare* din Tecuci, colaborator la publicațiile: *Libertatea*, *Revista pedagogică*, *Drum nou* (d. 10 mai 1984, Tecuci, jud. Galați).

25 octombrie - 100 de ani de la nașterea, în Brăila, a colonelului și jucătorului de fotbal **Tudor VLADIMRESCU**, fost elev al Liceului „Dimitrie A. Sturdza” din Tecuci, jucător profesionist de fotbal la Clubul „Venus” din București, „Unirea Tricolor”, „Sportul Studentesc”, ulterior militar de carieră, ajungând până la gradul de colonel.

5 noiembrie - 60 ani de la nașterea, în Tecuci, a inginerii **Carmen-Gabriela PÎNZARIU**, absolventă a Facultății de Mecanică Fină a Politehnicii din București, profesor de mecanică la Liceul de Matematică-Fizică „Mihail Kogălniceanu” din Vaslui, profesor de mecanică și director al Liceului Tehnologic „Dragomir Hurmuzescu” din București.

9 noiembrie - 30 de ani de la moartea, în Galați, a filologului **Ștefan TOMOZEI**, profesor de limba și literatura română, director la Liceul „D. A. Sturdza” din Tecuci, lector universitar, șef de catedră la Facultatea de Filologie, Universitatea din Galați (n. 22 febr. 1918, sat Filipești, com. Galbeni, jud. Bacău).

Ștefan TOMOZEI

Constantin ZAMFIR

10 noiembrie - 40 de ani de la moartea, în București, a generalului-maior **Constantin ZAMFIR**, medic militar la Spitalul Militar Central din București și din Cernăuți, primul medic din țara noastră care a propus izolarea bolnavilor de hepatită epidemică, creatorul școlii medico-militare românești de cardiologie, membru al Societății Internaționale de Medicină Internă și al Ligii Europene Internaționale de Reumatism, autor a numeroase lucrări științifice medicale și volume de specialitate (n. 3 aug. 1900, Tecuci, jud. Galați).

22 noiembrie - 115 ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a pictorului **Nicolae TOMA**, ofițer de marină, participant la Saloanele Oficiale de Pictură.

22 noiembrie - 110 ani de la moartea doctorului în drept **Gheorghe C. ROBESCU**, procuror la Vaslui, Tecuci și Râmnicu Sărat, avocat al statului în Râmnicu Sărat, primar al Galațiului (febr. 1891 - aug. 1892), deputat și prefect al Galațiului, căruia i se datorează realizarea primelor pavaje cu piatră cubică din oraș (n. iun. 1847, Focșani).

(?) decembrie - 65 de ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a profesoarei **Maricica Rodica CRISTOVICI**, absolventă a Facultății de Filologie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, profesor de limba și literatura română (din 1993) și director adjunct (din 1997) la Colegiul Național „Spiru Haret” din Tecuci.

2 decembrie - 45 de ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a poetei și publicistei **Florina ZAHARIA**, redactor-șef al revistei „Dunărea de Jos”, Cetățean de Onoare al comunei Umbrărești, jud. Galați, membră a Uniunii Scriitorilor din România.

5 decembrie - 160 de ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a scriitorului și criticului literar **Nicolae PETRAȘCU** (d. 24 mai 1944, București).

14 decembrie - 165 de ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a publicistului **Ioan NĂDEJDE**, doctor în drept, profesor în învățământul liceal din Iași, istoric și om politic, deputat, jurist pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unul dintre inițiatorii presei muncitorești în România (d. 28 dec. 1928, București).

18 decembrie - 60 de ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a graficienei **Liliana GRECU**, referent de specialitate la Complexul muzeal „Memorialul Ipotești” și Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”, membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România.

29 decembrie - 180 de ani de la nașterea, în Tecuci, jud. Galați, a poetului **Theodor ȘERBĂNESCU**, ofițer al Marelui Stat Major al Armatei Române în Războiul de Independență, participant la luptele de la Plevna (1877-1878), avansat colonel în Armata Română, președinte al Ateneului din Brăila, traducător din limba franceză și germană, membru al Societății „Junimea” din Iași, membru corespondent al Academiei Române (d. 2 iul. 1901, Brăila).

Theodor
ȘERBĂNESCU

ȚEPU

20 decembrie - 165 de ani de la nașterea, în com. Țepu, jud. Galați (fostul jud. Tecuci), a arhimandritului și traducătorului **Gherasim MIRON**, preot de mir în Negriștești, jud. Galați, slujitor la Catedrala mitropolitană din Iași, director al Seminarului din Roman (d. 18 aug. 1921, Mănăstirea Neamț).

VÂRLEZI

20 octombrie - 100 de ani de la nașterea, în satul Crăiești, com. Vârlezi, jud. Galați, a etnologului și folcloristului **Octavian BUHOCIU**, doctor în litere la Universitatea Sorbona din Paris, membru al Centrului Românesc de Cercetări de la Paris, care a contribuit la cunoașterea spiritualității populare românești în spațiul germanic (d. 11 sept. 1978, Dortmund, Germania).

4 noiembrie - 125 ani de la nașterea, în com. Vârlezi, jud. Galați, a juristului **George STRAT**, profesor universitar, doctor în drept la Facultatea de Drept din Paris, cadru didactic la Universitatea din Iași și la Universitatea din București, membru al Institutului Social Român și vice-președinte al secției economice, membru fondator al Asociațiunii Generale a Economistilor din România și al Institutului Regal de Științe Administrative din România, decorat cu „Steaua României” în grad de Ofițer, „Coroana României” în grad de Cavaler cu spade, „Crucea de război cu 5 barete”, Medalia interaliată „Victoria”, „Meritul Sanitar din Aur” și „Vulturul Alb al Iugoslaviei” în cele două războaie mondiale, delegat al Națiunilor Unite, ucis în închisoarea din Botoșani (d. 15 oct. 1961).

Rubrică realizată de: Otilia Pricopi, Ioana Chicu, Bianca Mărgărit, bibliotecari Serviciul Referințe

O carte despre box gălățean și oamenii săi: „K.O. pentru oameni O.K.” de Maricica SAVA și Ilie TÂRĂLĂ (Bârlad, Ed. Sfera, 2018)

A. G. Secară, critic literar, bibliotecar Fundația „Andreiana Juventus”

Boxul a fost sursă de inspirație pentru mulți scriitori celebri (sau nu), după lectura cărții soților Tărălă, amintindu-ne degrabă de Hemingway, Eugen Barbu, Jack London, într-un capitol final, „Din amintirile scriitorilor despre box”, mai fiind citați George Călinescu, Constantin Chiriță, Sergiu Fărcășan, Petru Vintilă, Nicuță Tănase și, poate surprinzător pentru unii, Jean-Paul Belmondo, care, deși are cărți autobiografice, scrise în colaborare, nu se poate spune că a fost/ este scriitor; dar a fost pasionat și de box, printre alte sporturi!

Și pentru că veni vorba de Belmondo, și cinematografia are filme celebre cu sportul nobil, care ar putea fi alt capitol din o nouă ediție! Autorii deja își anunță frumoasele planuri pentru o monografie completă a boxului de la Dunărea de Jos!

Dar locul central al cărții este ocupat de... istoria boxului gălățean, dar și brăilean, din punctul de vedere al mulțumirilor (p. 193), volumul fiind și o rugăciune pentru sufletele boxerilor plecați prea devreme dintre noi!

Îndrăgostit și eu de box prin intermediul cinematografului (*Rocky, Cineva acolo sus mă iubeste, Taurul furios!*), de formație profesor de istorie, am apreciat eforturile autorilor, care, practic, au studiat o bibliotecă întregă, bibliografia bogată de la final fiind mai mult decât concludentă. Atenți la orice detaliu, într-un articol de presă din anul 1923, remarcă păreri critice la adresa interesului unui boxer străin pentru practicarea sportului doar pentru bani. Este vorba de Jeffries Lingdton, un campion englez care a fost implicat în primul meci oficial internațional desfășurat la Galați (în care, pentru prima oară un boxer român evolua timp de 10 reprize a 3 minute, p. 9), împotriva lui Constatin Nour, devenit mai târziu antrenor emerit la Dinamo București.

Așadar, se începe cu debutul secolului al XX-lea (în România, la Câmpina are loc prima demonstrație de box, prin anul 1909), ajungându-se cu cercetarea până în anii '80 ai secolului trecut, inserțiile cu ceea ce s-a mai întâmplat după fiind rare, una purtând pecetea anului 2018, cu o scrisoare-salut a poetului Ion Zimbru către Vasile Lehăduș, de acolo fiind preluat și titlul non-conformist al cărții. Mai precizăm un interviu cu Octavian

Amăzăroaie, din anul 2002, publicat în „Viața liberă”, realizat de Gh. Arsenie și D.C. Predescu, neajungându-se, de pildă, la epopeea uriașului Lucian Bute!

Sunt și episoade cu mult umor, precum cel relatat dintr-un turneu prin Irlanda: „... când să trecem printr-un punct de control, controalele erau amplasate în foarte multe locuri din oraș, în dreptul instituțiilor și pe la intersecții. Femeile și bărbații erau controlați prin diferite puncte de control, dar noi nu am știut acest aspect. Așa că unul dintre colegii mei s-a așezat în rândul femeilor, deoarece rândul era mai puțin numeros. Verificarea corporală era amănunțită. Când i-a venit rândul colegului, care se așezase în rândul femeilor, soldatul a început să-l verifice în zonele intime, atunci colegul s-a speriat și a luat-o la fugă, trecând peste punctul de control. S-a iscat mare zarvă, soldații s-au luat după el, dar a intervenit reprezentantul delegației, care le-a explicat că suntem sportivi străini și nu cunoaștem regulile lor.” (p. 76)

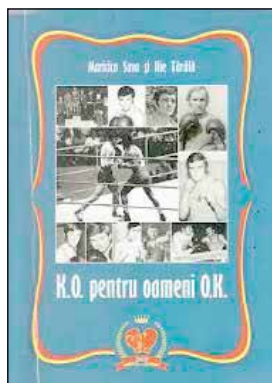
Relatarea este chiar a lui Ilie Tărălă! Și este din/despre 1973, când erau tensiuni între diverse grupări nord irlandeze și oficialitățile britanice...

Dintre zecile de „personaje” care apar, parcă strălucește Alec Năstac, nu numai pentru că a fost îmbrățișat de El Lidero Maximo, Fidel Castro, sau pentru că a jucat

și în două filme ale lui Sergiu Nicolaescu. Nici Georgică Donici, frații Simion și Calistrat Cuțov, menționatul Vasile Lehăduș nu se poate spune că nu sunt aureolați!

Eugen Barbu, citat pe coperta IV, scria: „Boxul, nobila artă, este un balet născut din mișcarea extraordinară în ring: a da și a nu primi, a face puncte și a te feri să lovești sub limitele permise, a îmbrățișa pe cel doborât, a-i strânge mâna, a nu urî, a învinge numai”. Autorii au demonstrat că și istorisirea, lucrul la o istorie poate fi un dans „în doi”, balet sau nu, principalul scop fiind atins: „Dorim să aducem omagiu foștilor mari campioni gălățeni și brăileni, care, timp de două decenii, 1960-1980, au dominat arenele de box naționale și internaționale, afirmându-se prin tinerețea spiritului, prin bărbăție și curaj, dăruire, pasiune și tenacitate, prin ambiția de a fi învingători, spre gloria neamului românesc”.

Este un aspect mai mult decât interesant din istoria contemporană, unde sportul și-a recăștigat renumele pe care îl avea în antichitate, în timpul jocurilor olimpice, componentă mai mult decât elocventă pentru umanism, pentru ceea ce ar fi umanitatea O.K.

Întâmplări din biblioteca mea „Libertatea dintre cer și pământ”

Mihaela Gudană, Biblioteca Comunală Ghidigeni

Pentru că noi, bibliotecarii, suntem oameni ai cărților, darul de a spune o poveste, cel mai adesea destinată copiilor care ne calcă pragul, este subînțeles. Dar poveștile fac parte și din viața de zi cu zi a bibliotecii, eroii săi fiind uneori cei care ne calcă pragul și cei care îi ajută să își rezolve problemele, noi, bibliotecarii. Povești care pot fi vesele sau tragice, nostime sau triste, adesea frumoase și impresionante.

O rubrică inaugurată și susținută în acest număr de scriitoarea și bibliotecara Mihaela Gudană.

Septembrie zâmbea în fereastrele bibliotecii, având bucuria altor începuturi: de nou an școlar, odată cu venirea toamnei și de deschiderea serviciului Biblionet de scurtă vreme, după ce au fost instalate calculatoarele. Dar totul era abia la început de drum și pentru mine și pentru copiii care veneau să descopere o altă față a bibliotecii, cea de centru de informare și documentare, de loc de joacă și de petrecere a timpului liber. Eram impresionată de cât de repede învață copiii și de cât de mult își doresc să cunoască lucruri noi.

Tanti Ana venise să-i fac o cerere pentru registrul agricol. Avea o familie frumoasă și locuia în marginea pădurii, având în spatele casei câmp și deal cât vezi cu ochii. Doar în fața casei pădurea îi oferea un fel de ocrotire. Din neam în neam ei au avut oi și stâni și au păstrat munca și dragul de aceste animale. Știam că murise soțul ei, că Radu, singurul ei băiat avea la rândul lui patru copii și că urma al cincilea, prin ianuarie. Cei mari mergeau la școală și ajutau la stână când puteau, dar era cam obligatoriu să poată, pentru că acolo treburile zilnice nu puteau aștepta chefel sau voința cuiva. Oile trebuiau mânite, hrănite, adăpate. Petru și Ilie erau numai buni pentru așa ceva.

- Dar, doamna Mihaela ce să vedeți? îmi spune tanti Ana, vorbind amândouă diverse. Dacă omul meu a murit în primăvară, pentru că el era baza casei noastre, Radu a vândut oile. Ce s-a gândit el: că n-ar fi vrut ca băieții lui să stea la coada oilor, ci să învețe carte, să plece la meserii în lume.

În gând am fost de acord, am zâmbit și am aprobat ideile lui Radu.

- Și să știți că nu-i ușor fără animale, e greu, a continuat frământându-și degetele mari de la mâini, rotindu-le cu mâinile lăsate pe genunchii bolnavi. Mergea greu, o dureau foarte tare picioarele.

- De ce, tanti Ana? Munceați mult cu toții, și nora matală să se ocupe de copii și de stână, de brânză... sigur îi era greu!

Biblioteca Comunală Ghidigeni

- De copii eu mă ocup acasă! Doamne, da-i iubesc de mor! Dacă eu l-am avut numa pe Radu, vă dați seama! E greu fără oi, pentru că eu duminica mergeam la piață cu brânza și făceam bani. Când mă întorceam acasă veneam încărcată ca un stup cu dulciuri pentru nepoți. Dar acum... și ei spun: când veneai acasă, mamaie, ne aduceai de toate! Câte ciocolăți am mâncat! Acuma... rar ne mai cumpără tata câte ceva, numai când se duce el în sat cu căruța. Îmi era și mie milă de copii și-mi plăcea tare mult cum povestea acum tanti Ana, femeia gospodină care făcea cea mai bună brânză de oi din zona noastră. Dar nu mai avea oi, nu mai făcea brânză... și nici eu nu gândeam nimic la viitor.

Copiii intrau și ieșeau din bibliotecă, veneau la calculatoare. M-a întrebat ce fac ei de vin aici, și de ce le dau voie să strice calculatoarele. Am răs și i-am explicat rolul lor și i-am spus că nu se va strica nimic.

A plecat tanti Ana acasă, după ce i-am spus că pot veni și nepoții ei la calculatoare. Și au venit la câteva zile. Au stat ei singuri un pic după ce le-am explicat cum pot intra pe diverse site-uri și mai târziu, când m-am dus să-i întreb dacă au nevoie de ajutor la jocuri sau la altceva privind căutările pe net, Ilie mi-a zis:

- Doamna Mihaela, pot să vă întreb ceva?
- Cum să nu, mă puteți întreba, am zis. Vreți ceva anume? Vreun joc?
- Nu vrem jocuri! Dar poze cu oi aveți?

Copiilor le era dor de oi! Crescuseră cu ele în curte, odată cu mieii lor, erau atașați de mici de aceste animale și acum, lipsa lor îi făcea să sufere. Mi-a fost atât de milă de ei! Le-am căutat imagini cu oi, de toate felurile, de diferite rase și ei au fost foarte fericiți. Râdeau și cu inima, dar mai ales cu ochii când vedeau mieii.

Au plecat la școală, pentru că învățau după amiaza, iar eu am rămas profund impresionată de tot ce am trăit în acea jumătate de oră, în care cei doi băieței au stat la calculatoare. De dragul lor, apoi, de câte ori veneau, făceam în așa fel încât să le las lor plăcerea de a juca jocuri sau de a naviga pe net, pentru că ei nu aveau acasă calculator. Erau copii închiși, retrași nu din pricina lipsurilor, pentru că aveau cât era strictul necesar, dar ei munceau și știau că fără muncă nu poți avea nimic. Dacă ceilalți copii râdeau din orice, ei păreau a gândi mult înaintea râsului, ca și cum nici râsul nu vine de oriunde, ci și el trebuie gândit înainte de a da drumul hohotelor. Petru era cel mai închis dintre copii, chiar l-am studiat și am găsit că, fiind cel mai mare, era și cel mai folosit la toate treburile. El era apăsător deja de griji multe.

Trecea toamna ușor, zilele se scurtau și frigul se făcea simțit mai mult. Pe copii îi aducea la școală Radu, cu căruța la microbuz, ca să nu mai vină până în sat cu ei. La calculatoare veneau foarte rar, la două săptămâni uneori.

În acea perioadă a venit pe la primărie iar tanti Ana, să îmi mulțumească pentru că îi primesc la calculatoare nepoții și să-mi spună cât sunt ei de fericiți că învață atât de multe de pe net.

- Cum să nu-i primesc, tanti Ana? Îi dau pe alții deoparte doar ca să stea ei, că acum vin mai rar și eu le dau voie înaintea altora. I-am povestit cum au vrut ei să vadă imagini cu oi pe calculator și cât de fericiți au fost, văzându-le.

- Vă mulțumim, doamna Mihaela pentru grijă, că știți că noi nu avem posibilitatea de internet acolo, la noi. Abia avem lumină de câțiva ani buni. Da, vreau să vă mai povestesc ceva!

- Îi mai pot ajuta cu ceva pe copii? Spune-mi, te rog!

- Nuuuu, deloc! Ați făcut de-ajuns și așa! Dar alta-i vorba! I-am auzit pe băieți într-o seară vorbind pe furiș la culcare. Spunea Ilie: dacă nu mureai tu, tataie, tata nu vindea oile. Și poate că așa ar fi fost, doamna Mihaela, dar eu când am auzit... s-a rupt

Imagine de Adina Voicu de la Pixabay

inima-n mine! I-am zis lui Radu a doua zi când a venit de la grajd cu laptele de vacă muls și pe loc s-a hotărât să scoată banii din bancă și să cumpere oi. Și ce să vedeți, că săptămâna trecută a luat Radu meu 150 de oi de la un om de la Vaslui. Și a venit cu ele acasă și când le-au văzut băieții... vă dați seama, doamna Mihaela, câtă bucurie a fost pe ei!

În ochii bunicii mărgele de lacrimi de fericire jucau sclipitor. Eu deja vedeam cu ochii minții un drum lung și turma de oi, ca în romanul „Baltagul” al lui Mihail Sadoveanu.

- A mers vreo cinci zile cu oile Radu meu, a zis tanti Ana, da-n a șasea zi au fost acasă! A fost drum lung și periculos, să mergi tu singur, cu atâtea oi după tine, vă gândiți!

Admiram cu adevărat puterea și hotărârea lor, dorința de a merge mai departe, de a nu ceda în fața greutăților vieții. Altceva ce-ar fi putut face, dacă asta era singura treabă pe care știau să o facă cel mai bine?

Tanti Ana a plecat după ce i-am spus că mă bucur pentru toți, că tuturor le va fi bine din nou, chiar dacă soțul ei nu mai era aici, pe pământ. De undeva le unduia gândurile și le dădea elanul de a-și duce treburile la îndeplinire, oricât de greu le era, pentru că munca la stână, cu atâtea animale nu este deloc ușoară.

În primăvară, când ziua s-a mărit și copiii mai puteau veni și pe jos la școală, au revenit din când în când la calculatoare. Simțeam fericirea și bunăstarea lor din nou. Am întrebat dacă acum le e bine că au iar oi și mieii în curte, câini ciobănești care conduc turma pe dealuri la păscut. Petru mi-a răspuns cu un zâmbet în colțul gurii, ușor nostalgic, de parcă s-ar fi întors puțin cu gândul la lunile din urmă, când ochii lui triști spuneau altceva.

- Da, suntem bine acum, suntem ca înainte, doamnă!

Eu știam că libertatea dintre cer și pământ era a lor.

Aniversare: Blaga VICA (Tg. Bujor)

Manager de bibliotecă, organizator de festivaluri și în primul rând bibliotecar, a asigurat în biblioteca bujoreană cadrul a numeroase întâlniri profesionale și a trecut cu ambiție și curaj prin

schimbările aduse de noile tehnologii în spațiile clasice ale bibliotecii, valorificându-și abilitățile și nepregetând să învețe lucruri noi, atâta timp cât acestea erau utile celor care îi călcau cu drag pragul: copii, elevi, cadre didactice, autorități și personalități locale, utilizatori ai serviciilor de bibliotecă sau cititori, transmițând acestora dragostea și respectul față de carte și față de instituția bibliotecii, mobilizându-și colegii și membrii comunității în activitățile organizate.

Doamna Vica Blaga a obținut numeroase premii în cadrul ANBPR – Filiala Galați. Sunt de menționat, de asemenea, și premiile din cadrul programului Biblionet:

- Premiul I la secțiunea Eseuri Concursul „Și eu sunt bibliotecar(ă)!”, lansat pe 1 iunie 2010. Scopul acestei competiții a fost genereze idei noi și unice de promovare a serviciilor bibliotecilor românești, din dorința de a schimba percepția publicului asupra bibliotecarilor și pentru a-i încuraja pe aceștia să iasă în întâmpinarea comunităților lor și să se prezinte ca furnizori importanți de servicii de acces la informație și agenți ai schimbării;
- Premiul I la categoria videoclipuri, cu filmulețul „Biblioteca, a doua casă”, care a fost premiat în anul 2011 la Concursul „Hai pe net”.

Doamna Vica Blaga a fost un agent al schimbării în comunitate, prin faptul că a reușit să obțină un nou spațiu de bibliotecă, pe care l-a organizat pe principiul serviciilor de bibliotecă moderne, cu acces liber și tehnologie modernă.

La ceas aniversar, cu ocazia împlinirii în acest an a unei frumoase vârste de 65 de ani, colectivul Asociației îi urează „La mulți ani frumoși și multă sănătate!”.

Bibliotecari dedicați: Doina CĂUȘ (Pechea)

Biblioteca Comunală Pechea, prin doamna Doina Căuș s-a remarcat în acest an prin multitudinea de activități organizate, dintre care remarcăm punerea în scenă a unor piese școlare care au făcut parte din programul unor festivaluri locale și naționale.

Astfel, elevii Liceului Tehnologic „Costache Conachi” care au participat la Festivalul de Teatru pentru Elevi, organizat la Pechea în luna aprilie, în cadrul proiectului „Tinare talente”, au obținut Premiul I cu piesa „Gaițele” de Alexandru Kirițescu, îndrumători fiind prof. Elena Lemnar și bibliotecar Doina Căuș. Aceeași piesă a obținut în iunie, la Festivalul-Concurs interjudețean „Clubul de teatru”, organizat de Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” din Vaslui, Premiul I, în timp ce eleva Adriana Albu, interpreta rolului principal al Anetei Duduleanu, a obținut Premiul Special pentru interpretare.

În cadrul Concursului cultural-artistic regional „Nestemate populare pe plaiuri nemțene – Valerica Patrichi”, ed. a VII-a, organizat în luna aprilie la Borlești, jud. Neamț, formației de dansuri populare „Pecheanul”, coordonată de prof. inv. Lenuța Tănjală și bibliotecar Doina Căuș i-au fost decernat Premiul al III-lea și Premiul de Popularitate. Participarea la a III-a ediție a Festivalului de interpretare și dans de muzica populară pentru copii „Copilărie în ritm de muzica și dans” din cadrul proiectului „Vlăstare înzestrate” ce a avut loc în luna mai, a adus elevilor pregătiți de dna Căuș Premiul al II-lea.

O felicităm pe dna Căuș pentru implicarea sa și pentru rezultatele obținute în valorificarea și în promovarea folclorului autentic și a culturii în rândul tinerilor, pentru faptul că aduce copiii alături de bibliotecă și îi ajută să își dezvolte abilitățile și talentul.